

teks per piar ged de t goe fees

Tir Sci (Ori Een haa volk Grin and 200 op i

Het Dee Dee Kelt zani brer Het nod lied stor het snaj ong kor kan bijz toef deb drie een dan spel wel een een Trio piar muz aan. Kelt de t met groe pad zich

Trigomigo vindt zijn oorsprong in de streek Piemonte en is in 2001 opgericht door vier jonge muzikanten. Inmiddels is het een kwintet en met *Scuzá-ou agui* levert de groep zijn laatste wapenfeit af. Op deze nieuwe cd verklaren ze hun liefde voor Barbo Barnadin en Barbo Chezarin Levet. Een vader en zoon die leefden rond de 8e en 9e eeuw en vele composities achterlieten. Trigomigo speelt de muziek, aangevuld met een enkele eigen compositie. De muziek op de cd valt op door zijn eenvoud en puurheid. De vocalen van Elisa Testa hebben een scherp randje die doen denken aan de dorpsvrouwen die

op het plein de laatste wetenswaardigheden uitwisselen. De begeleiding is spaarzaam en goed gedoseerd. De muzikanten spelen voornamelijk in kleine bezetting en zelden allen tegelijk. Hierdoor komt de nadruk nog meer bij de zang te liggen. Een fijne plaat met pure Piemonte'se traditie op een uitstekende manier uitgevoerd.

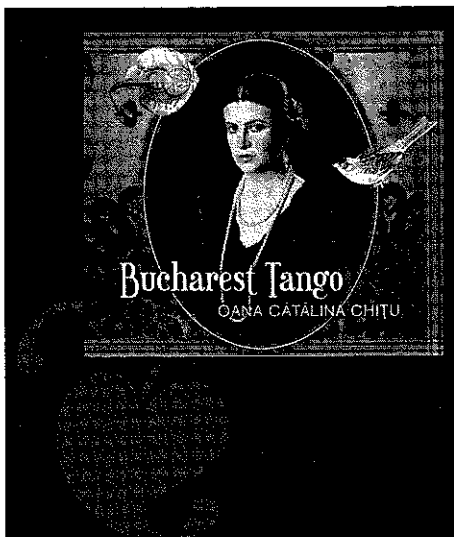
Eelco Schilder

Municipale Balcanica Road to Damascus

(Felmay fy 8140/Central Distribution)

Balkanblaaskapellen kunnen tegenwoordig overal vandaan komen. Een Belgische en een Franse loot waren al gesigneerd, ongetwijfeld zal ook Japan met zijn eigen kapel komen. Municipale Balcanica is een Zuid-Italiaanse variatie op het thema, afkomstig uit Bari. Vier blazers, een bas, gitaar en twee slagwerkers brengen een mengeling van Balkanblaasrepertoire en klezmer, en voegen daar soms elementen uit de eigen streek aan toe. Opvallend is hoe sterk de nummers zijn die het dichtst bij hun Italiaanse hart liggen, zoals *L'aria migliore*. Aanvankelijk lijdt deze cd aan hetzelfde manco als zoveel andere: de studio-opnamen klinken mat. De nootjes staan er goed op, maar het duurt even voor een heftig vervormde elektrische gitaar het collectief met de kop door het plafond jaagt. Municipale Balcanica is een van de zeldzame groepen die het lekkerste voor het laatst bewaart, alsof ze gaandeweg genoeg krijgen de paden die ze bewandelen en heuvelaf hollend op onderzoek uitgaan. Ik twijfel er niet aan dat deze Italianen een zaal in een ommezien aan de kook kan krijgen.

René van Peer

Oana Catalina Chitu Bucharest tango

(Asphalt Tango CD-ATR 1808/Music&Words)

Ook Roemenië draagt de tango een warm hart toe, zo blijkt uit deze cd waarop zangeres Oana Catalina Chitu centraal staat. De band weet een heel eigen geluid te creëren, vooral door het gebruik van cimbalom en klarinet. Samen met de viool drijven die het tollende tempo regelmatig op naar waarden waar een beetje tornado zich niet voor zou hoeven schamen. De accordeon zoekt graag de diepte op in breed ronkende akkoorden en is daarmee een geheel andere kracht dan de iel klagende bandoneón. Het is een gekke mix, tango met Roemeense zigeunermuziek, maar wel een aanstekelijke. De muzikanten spelen of honden uit de hel naar hun hielen happen. Een enkele keer vertraagt het tempo en brengt Chitu een zwoel dromerig liefdeslied met aan haar zijde een zwijmelende sax. Het is een duik in het repertoire dat in het Roemenië van de jaren dertig populair was, maar na de machtsovername door de communisten als decadent in de ban gedaan werd. Chitu en haar band brengen de muziek met een persoonlijke opvatting, en een eigentijdse vlammeende energie. En Chitu zelf zingt met de juiste weidsheid in haar vibrato, een pietsje hees - precies zoals je dat in je stoutste dromen graag hoort. Deze cd laat zich goed beluisteren met gesloten ogen.

René van Peer

Kočani Orkestar The Ravished Bride

(Crammed Discs Craw46)

Zach Condon van Beirut zei over Kočani: *My favorite Balkan Brass band. Gypsy music at its most delirious.* En uiteraard koketteren de heren hier een beetje mee. Toch klopt het wel. Balkan Brass is op elk festival aanwezig, maar heel vaak overstijgt zo 'n groep het snel-snel-snelst principe niet. Bij Kočani draait niet alles om snelheid en virtuositeit, zeker niet op de nieuwe cd *The Ravished Bride*. Ze vliegen er tegen het eind van de cd uit met wat ruiger werk, maar het substantieel deel van de cd is gedragen en zwoel. De typerende accenten en 7/8 maten lijken ondergeschikt gemaakt te zijn aan de schitterende klankkleur van koper en accordeon. Er zijn ook opvallend veel nummers met zang, veelal liefdesliederen, maar dan die van het treurige soort. Dit geeft de cd een prettige afwisseling mee.

Luther Zevenbergen

Gipsy.cz Reprzent

(Indies MAM430-2/Xango)

Gipsy.cz zijn de stoerste gastjes van de klas. Het is alles bravoure en overmoed wat de klok slaat. Daar kun je je aan ergeren, maar toch is het ook erg grappig. Ze hebben hun

repertoire van de straat opgeraapt, zo lijkt het. Verscheldwoorden en vloeken, uitgestreken gezichten en vingers in de potsierlijke standen waar gangst inleggen. Maar tussendoor trakteren ze op prettige ritmes, spelen ze uitstekend gitaar en accordeon, en lijken viool, en weten ze precies de juiste geluidjes uit te trekken. Deze Tsjechische gipsies juttten de zaak. Het is niet allemaal goede smaak, met al dat sche opgeklopte emoties. Maar met zoveel idiote branie daar nu op tegen hebben?

René

Afrika Azie Zuid-

Gangbe Brass Band Assiko

(Contre Jour CJ021 / Munich)

Deze achtkoppige groep uit het Afrikaanse land Benin is zeer regelmatig op diverse festivals op, waarbij ook Nederland niet worden overgeslagen. Ik kan me voorstellen dat hun optredens één groot feest opleveren. hun zeer aanstekelijke mix van de traditionele muziek van hun geboorteland (waarbij Juju en Voodoo een belangrijke elementen uit de Jazz en Big Band muziek. Op de derde officiële album *Assiko* leidt deze aanpak tot een dansbare en swingende cd. Het grote verschil met de meeste Afrikaanse muziek die tegenwoordig onze West-Europese oren bereiken, is het ontbreken van snaarinstrumenten. Van de groep zegt het al: Gangbé betekent 'geluid van de Brass' duidt op het nadrukkelijke gebruik van blaasinstrumenten. Naast de diverse vormen van trompet, trombone, tuba en sax de boventoon, voert de zang zich op een zeer natuurlijke wijze vorm. sommigen zou het een minpuntje kunnen zijn, dat de aanpak van de diverse nummers niet heel veel afwijken, met als uitzondering het slotnummer *Men* dat geheel a capella wordt uitgevoerd en daarmee een afsluiting van dit feestje vormt.

Willem

Cesaria Evora Radio Mindel

(Lusafica 562202 / Coast to coast)

Op deze schijf met 'early recordings' kunnen we voor de eerste keer horen van Cesaria Evora uit het begin van de jaren '60. In die tijd was Evora al een gevierde zangeres op het Kaap-Verdische eiland São Vicente. Samen met de bekende liedjesschrijver Gregorio Gonçalves, bijgenaamd 'Tico', heeft zij vele optredens. In die periode waren de meer volkse coladero's meer in trek dan de morna's. Het zijn dan vooral de coladero's die we op die schijf te horen krijgen. De tweeëntwintig nummers zijn overigens door Ti Góy (de ophames gebeurden met de beperkte mogelijkheden van de plaatselijke radio-omroep) wat aan de geluidskwaliteit is. Haar stem en de begeleiding op gitaar en cavaquinho en toe wat percussie werden met één micro op afgenomen. Toch laten deze liederen zich aangenaam beluisteren. De jonge stem van Evora en haar gangstijl verraden